

nostri, in libro de curatione errorum animi expressa, hisce verbis: ἔδεν ἔν ἐστι θαυμαστὸν, ἐν ταῖς ἰδίαις ἔχαστον ἀγαθῆς βῆσ τῆς φοιτητῆς ἀναπέψαι, ἐνίς μὲν ὀνώδεις φύσει, πινὰ δὲ δριμύεις μὲν, ἀλλὰ ἀγυμνάστῃς ἐν τοῖς πρώτοις μαθήμασι. συμφέρει γὰρ οἷμα διδασκάλοις ἀλαζόσι τοῖς τῆς ἔχειν μαθητῆς, ὡς ὁ, τε συνετὸς φύσει καὶ πρῶτον γυμνασμοῦ ἐν τοῖς μαθήμασι, εὐθέως αὐτὸν κατὰ φρονεῖ.

hoc est, nihil igitur mirum est, quemlibet in privatis conversationibus ad se accedentes persuasione delinire: cum horum aliqui a sininam habeant naturam, aliqui vero acuti quidem sint, sed non exercitati in primis disciplinis. Convenit enim, opinor, doctoribus arrogantibus huiusmodi habere discipulos, ut est is qui intelligens ex natura est, est is qui prius se in disciplinis exercuit, statim ipsos despiciat. In eodem libro hæc subiungit Galenus: Τί ποτ' ἔν ἡ ἔπος αὐτῶν ὀξυδερκῆς ἔστιν ἡ ψυχῆ, κατὰ γελᾶσται πάντως εἰσὶν ἐν τοῖς τοῖς τῆς πρῶτῃς μαθήμασι; ὡν ἡ εὐρεσις αὐτῆ, μαρτυρεῖ τοῖς εὐρίσκεισιν ἀληθῶς αὐτά. τῆτων γὰρ ἐν ἔδεν ἔδεν ποτ' αὐτῶν εὐρεῖν ἡδυνήθη, ὅπως γὰρ καὶ τῶν εὐρηκῶτων λεγόντων καὶ διδασκόντων, οἱ μὲν ἄλλοι μαθάνουσιν, ἑκεῖνοι δὲ μόνοι δι' ἀγυμνασίαν καὶ βραδυτῆτα ψυχῆς μὴ μαθάνουσιν, εἴτα παρακαλῶσιν ἐμὲ, καὶ πῆς ἐξ αὐτῶν κατὰ τύχην πρῶτον ἀποκρίσθῃσιν, ἀλλ' εἰπῶν γὰρ τὸ εἰρημένον ἔδεν ἀτατα. πῆς ἔν μείζων τυφλότης, εἰς τὴν τῶν ἰδίων ἀμαρτημάτων γνῶσιν ἔστι τῆς τοιαύτης τῆς τοῖς ποτ' ὅταν ἀνθρώποι τῆς ἔπιτυχαίωντων ἑαυτῆς ὀρώντες ἀφυστέρῃς, εἰς τε τὸ νοῆσαι καὶ μνημονεῦσαι, καὶ τὰ δι' ἀριθμητικῆν τε καὶ γεωμετρίας, ἀρχιτεκτονίας τε καὶ ἀτρονομίας εὐεικόμῃα, τὰ φιλοσοφίας εὐρηκῆσαι νομίζουσιν ἔπωρῆδῃς, ὡς ἀποφάνεσθαι τολμῶν αὐτὰ δεκνύσαι τὰ πρῶτα, καὶ εἰς ἀποδείξεως καὶ μεθόδῃς λογικῆς. ὅτι